

- 2) Behandlingen af det tredje og det fjerde præjudicielle spørgsmål har intet frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne, som ændret ved Rådets rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26. februar 2009, i lyset af artikel 6 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

(¹) EUT C 413 af 9.12.2019.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 27. januar 2021 — Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig

(Sag C-787/19) (¹)

(Traktatbrud – skatter og afgifter – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 306-310 – særordning for rejsebureauer – anvendelse på alle kundetyper – national lovgivning, der udelukker rejseydelser leveret til afgiftspligtige, som anvender ydelserne til brug for deres virksomhed – artikel 73 – afgiftsgrundlag – fastsættelse af et samlet afgiftsgrundlag for ydelseskategorier eller for samtlige ydelser, der er leveret i løbet af en afgiftsperiode – uforenelighed)

(2021/C 88/12)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Wasmeier og J. Jokubauskaitė, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Østrig (ved F. Koppensteiner og A. Posch, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 73 og artikel 306-310 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, idet den har udelukket rejseydelser leveret til afgiftspligtige, som anvender ydelserne til brug for deres virksomhed, fra særordningen for merværdiafgift (moms), som finder anvendelse på rejsebureauer, og idet den i de tilfælde, hvor denne særordning finder anvendelse på rejsebureauer, har tilladt disse at fastsætte et samlet momsgrundlag for ydelseskategorier eller for samtlige ydelser, der er leveret i løbet af en afgiftsperiode.
- 2) Republikken Østrig betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 413 af 9.12.2019.

Appel iværksat den 15. juni 2020 af ZU til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 31. marts 2020 i sag T-499/19, ZU mod EU-Udenrigstjenesten

(Sag C-266/20 P)

(2021/C 88/13)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: ZU (ved avocat C. Bernard-Glanz)

Den anden part i appelsagen: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil

Ved kendelse af 20. januar 2021 traf Domstolen (Syvende Afdeling) afgørelse om, at appellen skulle forkastes, idet det var åbenbart, at den delvis skulle afvises, delvis savnede grundlag, og pålagde appellanten at bære sine egne omkostninger.
